

Nr 3.

Av herrar **Persson** i Växjö och **Severin** i Gävle, *angående utredning om tillsättande av kommunala bostadsnämnder.*

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse angående lån och tillägglån för vissa bostadsbyggnadsföretag samt kungörelsen angående lån och bidrag av statsmedel till främjande av bostadsförsörjningen för vissa barnrika familjer föreskrives, att organ för kommuns förmedling av lån och bidrag skall vara, där kommun ej annorlunda beslutar, i stad drätselkammare och på landet kommunalnämnd eller municipalnämnd. I de flesta kommuner ha inga särskilda organ utsetts, utan förmedlingsverksamheten ombesörjes av drätselkammare i stad och av kommunalnämnd på landet. Denna förmedlingsverksamhet har vållat kommunerna vissa svårigheter. Det har säkerligen inom de flesta kommuner varit svårt för ledamöterna av drätselkammaren eller kommunalnämnden, som skola handlägga en rad andra ärenden, att ägna det intresse åt denna förmedlingsverksamhet, som den egentligen kräver.

När riksdagen lagstiftade om arbetarsmåbrukslånen, föreskrevs tillsättande av särskilda arbetarsmåbruksnämnder. Förmedlingen av egnahemslån ombesörjes av egnahemskommittéer valda av kommunerna. Genom lagstiftningen ha sålunda i kommunerna skapats tre olika organ, som handhåva frågor rörande bostadsförsörjningen. Till detta kommer, att hälsovårdsnämnderna handlägga frågor rörande bostadsförbättringsverksamheten. Denna uppdelning av bostadsfrågorna på olika organ ute i kommunerna är väl en följd av att frågorna centralt handläggas av olika organ: egnahems- och arbetarsmåbrukslån av egnahemsstyrelsen och lån och tillägglån för vissa bostadsbyggnadsföretag samt lån till barnrika familjer av statens byggnadslånebyrå.

Under de senaste åren har omfattningen blivit allt större i fråga om kommunernas förmedling av lån och tillägglån till vissa bostadsbyggnadsföretag samt lån och bidrag av statsmedel till främjande av bostadsförsörjningen för vissa barnrika familjer. Enligt vår uppfattning föreligger redan nu behov av speciella organ, utrustade med teknisk och administrativ arbetskraft, för handläggning av denna förmedlingsverksamhet och för planläggning av bostadspolitiken på längre sikt. Av allt att döma kommer kommunernas medverkan till bostadsförsörjningen att öka väsentligt under den kommande tiden. På grund av den knapphet på bostäder, som för närvarande råder på de flesta orter, tvingas kommunerna också att taga upp bostadsfrågan ifrån andra utgångspunkter än hittills. En nyproduktion

av bostäder i kommunal regi, förslagsvis genom halvkommunala bolag, måste måhända ske i stor utsträckning. Planerna för efterkrigsplaneringen upptaga även ett omfattande program för sanering av äldre bebyggelse och för nyproduktion av bostäder. Skola dessa planer snabbt kunna förverkligas, förutsättas emellertid effektivt arbetande organ ute i kommunerna.

Enligt vår mening böra alltså särskilda kommunala bostadsnämnder inrättas. Dessa bostadsnämnder kunna i den mån detta anses erforderligt anställa teknisk och administrativ arbetskraft. Till bostadsnämnderna bör kunna koncentreras, förutom den förmedlingsverksamhet som nu i allmänhet handhaves av drätselkammare i stad och kommunalnämnd på landet, även den verksamhet, som ombesörjes av arbetarsmåbruksnämnder och egna-hemskommittéer samt hälsovårdsnämnder, i vad det gäller bostadsförbättringsbidragen. Denna centralisation inom kommunerna av alla frågor rörande bostadsförsörjningen till ett organ kommer enligt vår uppfattning att medföra större planmässighet och effektivitet.

Med anledning av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående tillsättande av kommunala bostadsnämnder.

Stockholm den 11 januari 1945.

Fritz Persson,
Växjö.

Erik Severin,
Gävle.
